

ОБЩИНА ВАРНА

Рег.№: **OC19000200BH**

Дата: 28.03.2019

МР. Ж. В. Р. / 15-5
ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ ВАРНА
Г-Н ТОДОР БАЛАБАНОВ

29-03-2019

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ И ЧЛЕНОВЕТЕ НА ПОСТОЯННАТА КОМИСИЯ
„КУЛТУРА И ДУХОВНО РАЗВИТИЕ“ ПРИ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ ВАРНА

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Предлагаме на Вашето внимание кандидатурата на Детско-юношески театър „Златното Ключе“ при ЦПЛР – ОДК Варна, за удостояване с награда „Варна“ в областта „Театър“.

Причината да се обърнем към Вашата комисия е, че този Театър е културен феномен на нашия град. През 2018г той навърши 45 години. Трайно във времето и значимо в културно отношение явление в нашия нетраен свят. Можем да го наречем събитие от културно и духовно значение.

Трупата е създадена през 1973г от емблематичната Катя Папазова – преподавател по руски език и литература, журналист, редактор в Регионален телевизионен център – Варна, режисьор, театрален педагог. Поради нейната кончина, през 2007г художественото ръководство на Театъра“ пое Сия Папазова – драматург, театрален критик, театрален педагог.

На 27 декември, 2018г ние, долуподписаните, присъствахме на Театрален марафон по случай 45 – годишнината на школата. Бяхме удивени от репертоара, качествата, високото нелюбителско ниво в изкуството на съвременните „Ключета“. През изтеклата година трупата е поставила и изиграла спектаклите: „Бели нощи“ и „Малкият герой“ от Достоевски; „Къси Чехови разкази“ и „Дамата с кученцето“ от Чехов; „Козет“ по Юго; „Къси Мопасанови разкази“; „Къси разкази на О'Хенри“ ... Представленията са удостоени с най-високи международни и национални награди. Висок репертоар, в който се разгръщат с пълна сила артистичните качества на младите хора. Обучението в школата е модерно, следва посоката и тенденциите на съвременния европейски театър. Всяка година школата изпраща свои възпитаници в НАТФИЗ „Кр. Сарафов“, София. В настоящия момент, във всяка специалност на тази най-престижна българска театрална академия, се обучават възпитаници на „Златното ключе“.

В този момент Театър „Златното ключе“ се намира в своя зенит.

През лятото на 2018г, на среща с варненски културтрегери, режисьорът на филма „Възвишение“ - Виктор Божинов каза следното: „Тук, във Варна има една школа. Нарича се „Златното ключе“. Тя е внедрила своите хора в цялото културно поле на България“. Той сподели това по повод изумителната игра на Стоян Дойчев в ролята на Асенчо. После Божинов добави: „Дори моят помощник режисьор е възпитаник на тази школа.“

Всички ние, долуподписаните, сме произлезли от този уникален детско – юношески театър. Той ни откри, вдъхнови ни, обучи ни и ни даде тласък към най-съкровено то за нас изкуство. Достоевски е казал следното: „Всички ние излязохме от ръкава на Гоголевия шинел ...“. В нашия случай ще кажем: „Всички ние тръгнахме по широкия свят на театъра от школата на „Златното ключе“ ... Началото ни беше тя!“.

Уважаема Комисия, надяваме се, че няма да отминете и ще оцените по достойнство това чисто варненско явление, което е играло и продължава да играе съществена и важна роля в съдбата на българските театър и кино. Подписваме се:

Професор Пламен Маринов Марков. Декан на факултет „Сценични изкуства“. Член-кореспондент на БАН. („Много сериозно и достойно предложение ...“)

Хаджи Ламбрин Димчев Сотиров. Основател на Народно читалище „Стара Варна“. („Крайно време беше да се направи това предложение!“)

Биляна Атанасова Стоева. Актриса в драматичен театър „Стоян Бъчваров“, Варна.

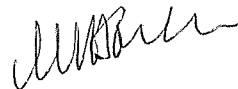
Мариус Иванов Донкин. Актьор. Директор на Народен театър „Иван Вазов“, София. („Подписвам с убеждението, че златното ключе напълно заслужава тази варненска награда.“)

Стоян Тодоров Дойчев. Кино актьор и актьор в Сатиричен театър „Алеко Константинов“, София. („Дължа много на тази школа. Подписвам.“)

Мариела Петрова Топалова. Актриса. („Златното ключе“ е в моето сърце.“)

Кръстьо Василев Лафазанов. Актьор. („От все сърце подписвам това най-топло предложение...“)

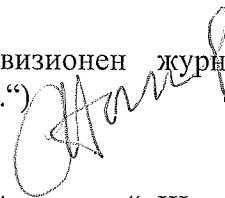
Ирина Жекова Желева. Певица – солист сопрано във Варненската опера.

Галин Стоев. Художествен ръководител на драматичен театър в гр. Тулуза (Франция). („Благодаря на „Златното ключе“, което ми даде много...“)

Стефан Василев Попов. Актьор, кино-актьор, телевизионен журналист.
(„Златното ключе“ ми помогна да осъществя моя блян – театърът.“)

Полина Светлозарова Кръстева. Студентка „актьорско майсторство“. III-ти курс
в Германия.

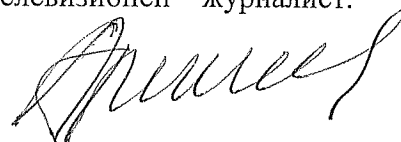
Максима Руменова Боева. Режисьор.

Николай Андреев Ишков. Актьор и бизнесмен. („С две ръце подписвам.“)

Иво Максимов Аръков. Актьор, кино-актьор, телевизионен журналист.
(„Подписвам с благодарност“).

Иван Петров Ташев. Юрист. („Златното ключе“ бе най-добрият ми учител“).

Василена Радева. Режисьор. („Аз съм едно от „спасените деца“ в „Златното
ключе“...“)

Атанас Деянов Петков. Студент 3-ти курс актьорско майсторство в НАТФИЗ,
София.

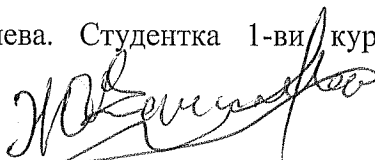
Боян Ангелов Фърцов. Студент 2-ри курс актьорско майсторство в НАТФИЗ,
София.

Сияна Димитрова Недялкова. Студентка 4-ти курс театрална критика и
театрознание в НАТФИЗ, София.

Жулиета Христова Василева. Студентка 1-ви курс театрална критика и театрознание в НАТФИЗ, София.

Десислава Веселинова Ваеилева. Студента 1-ви курс театрална критика и театрознание в НАТФИЗ, София.

Константина Миткова Георгиева. Студентка 1-ви курс актьорско майсторство в НАТФИЗ, София.

Калоян Огнянов Пеев. Приет в клас актьорско майсторство в Кралско училище за драма., гр. Лондон, Великобритания

БИОГРАФИЧНИ БЕЛЕЖКИ ЗА ДЕТСКО – ЮНОШЕСКИ ТЕАТЪР „ЗЛАТНОТО КЛЮЧЕ“ ПРИ ЦПЛР ОДК – ВАРНА

В идеята за създаване на детско-юношеския театър „Златното ключе“ се открояват два периода.

Първи период – ученически. Той е свързан с Пета гимназия, където Катя Папазова получава първото си назначение като преподавател по руски език и литература. Тогава ѝ хрумва идеята да обучава гимназистите на висока поетична култура чрез театъра. Гимназистите Марин Янев и Стефан Мавродиев тръгват по своя актьорски път от ученическия театър на Катя Папазова и от ръкава на „Гоголевия шинел“, както някога се изразил Достоевски за поколенията талантиливи руски писатели. Марин Янев изпълнява ролята на Манилов, а Стефан Мавродиев ролята на Чичиков в спектакъла „Мъртви души“ от Гогол.

По-късно, докато е още учител в езиковите гимназии I-ва и IV -та, тя създава втора ученическа група с още по-високо ниво на обучение. Превръща любителското начало в дълбоко осмислен и траен интерес към театъра – изкуство, подчинено на строги сценични закони.

Ученическият период на детско – юношеския театър „Златното ключе“ съществува до края на 1975г. Той дава на българския театър, на националната ни култура актьорите Мариус Донкин, Павлина Трифонова, Ивалена Дучева; режисьорите професор Пламен Марков, Георги Кайцанов, Димитър Димитров, Климент Савов; мениджъра Илко Раев; киноведите Румяна Попова, Ингеборг Братоева...

Втори период. Създаване на детско-юношеска група, детски театър със собствено битие.

Детско-юношески театър „Златното ключе“ започва да се изгражда със свой стил и поема по свой оригинален път през 1973г.

През 1975г. Театърът е наречен с красивото и метафорично име „Златното ключе“. Кръстен е на един от първите му спектакли. Автор на театралните адаптации, които се играят в зала „Европа“ на Фестивален и конгресен център става Сия Папазова. Тя създава театрални варианти, които са предназначени само за изпълнителите от школата на Катя Папазова и са приспособени към характерите и индивидуалните особености на децата и юношите. Твърде оригинален експеримент, който работи безотказно в посоката на педагогическите и художествените цели.

Специална музика за спектаклите са писали композиторите Атанас Бояджиев, Кристиан Бояджиев, Арам Берберян – Датеф, Димитър Вълчев, Стефан Димитров, Юри Ступел, Антон Дончев, Доно Цветков, съобразявайки се с музикалните възможности и характерните особености на децата.

Театър „Златното ключе“ участва със собствени постановки в репертоара на Българската национална телевизия: „Хоровод“, „Момчето от което вдигнаха ръце“, „Свинарят и принцесата“, „Катерина и Петручио“. До 45-тата си година реализира над 100

епенични адаптации по Шекспир, Молиер, Голдони, Гоци, Дюма, Марк Твен, Бел Кауфман, Юго, Достоевски, Чехов, Мопасан, О'Хенри, Цвайк...

Театър „Златното ключе“ е гастролирал в Чехия, Украйна, Португалия, Германия, Холандия, Турция, САЩ, Латвия, Англия, Южна Корея, Франция, Гърция, Индия, Япония, Канада ... Играл е на чешки, украински, португалски, немски, холандски, турски, английски, латвийски, корейски, френски, гръцки, хинди, японски езици.

Много от възпитаниците на „Златното ключе“ са сред съвременните творци на българския театър и българското кино: Николай Проданов, Николай Ишков, Илиян Ташев, Кръстьо Лафазанов, Христо Чешмеджиев, Галин Стоев, Тодор Вълков, Кирил Славов, Стефан Денюлов, Цветодар Марков, Биляна Стоева, Лина Златева, Николай Мутафчиев, Димитър Радев, Иван Мандев, Ива Панева, Мариела Топалова, Василена Радева, Александър Николов, Росен Петров, Христо Димитров, Ирина Жекова, Лъчезар Аргиров, Иво Аръков, Стоян Дойчев, Теодора Пеева, Татяна Куртева, Максима Боева, Стефан Попов... Актьори, режисьори, кино-режисьори, телевизионни оператори, театроведи, киноведи ...

„Златни ключета“ има сред най-добрите педагози, лекари, юристи, икономисти, издатели, журналисти, бизнесмени, учени, общественици ...

С една дума „Златното ключе“ насели съвременното общество с таланти, удохотворени, свестни хора. В неговото творческо пространство, децата и юношите на Варна придобиваха нагласата да мислят и разсъждават чрез изкуството на театъра и през неговите сетива да отстояват най-високи естетически критерии, духовни стойности, граждански добродетели.

Театърът стана носител на златни отличия, международни и национални награди, приза на АИТА. Много негови възпитаници наричат това време – епохата на Катя Папазова. А една варненска улица носи нейното име.

В края на 2007г, поради кончината на Катя Папазова, ръководството на студията поема Сия Папазова – драматург, театрален критик, театрален педагог. Тя заварва завидна основа и солидни художествени натрупвания. Но времето е вече друго, белязано от сериозни обществени промени и бурно навлизане на високите технологии в съвременния живот. Без да променя основното направление – изграждане на детско-юношеско представление, тя поставя категоричен акцент върху изработването на художественото слово, върху неговата специфична природа и култура. Развива формата на моноспектакъла и я включва в практиката си. Разработва програма „Достоевски“ и програма „Чехов“. Слага акцент върху подготовката на кандидат – студенти за театралните училища и колежи у нас и в чужбина. Основно направление в работата ѝ е превръщането на прозата, късия разказ или новелата в театрален аналог. Процес, който извънредно много увлича „Ключетата“. На този принцип са осъществени спектаклите „Тримата мускетари“ (по Дюма) – римейк, „Нагоре по стълбата“ (по Бел Кауфман) – римейк, „Златното ключе“ (Карло Коллоди и Алексей Толстой) – римейк, „Малки Чехови комедии“, „Козет“ (по Юго), „Малкият герой“, „Бели нощи“, „Неточка Незванова“ (по Достоевски), „Къси Чехови разкази“, „Дамата с кученцето“ (по Чехов), „Писмо на една непозната“ (по Цвайк), „Къси Мопасанови разкази“, „Къси разкази на О'Хенри“...

С една дума делото на Катя Папазова продължава своя духовен живот, увличайки младите хора от нашия град, които остават завинаги влюбени, верни и предани към театъра.